

øvrigt kan jeg henvise til de seneste opgørelser på området:

- Statistik Nyt nr. 18, 1995, Undervisningsministeriet, Erhvervsskoleafdelingen
- Statistik Nyt nr. 12, 1996, Undervisningsministeriet, Erhvervsskoleafdelingen
- »Praktikpladssituationen for etniske minoriteter«, 1996, Indenrigsministeriet, Nævnet for etnisk ligestilling

Spm. nr. S 317

Til undervisningsministeren (30/10 97) af:
Aage Frandsen (SF):

»Inden for hvilke områder påtager arbejds-givere – såvel offentlige som private – sig uddannelsen af unge udenlandske statsborgere, og unge der har fået dansk statsborgerskab, men oprindeligt ikke havde det, ved at der stilles praktikplads til rådighed sammenholdt med andre unge, der altid har haft dansk statsborgerskab?«

Begrundelse

I den aktuelle debat om indvandrere og flygtninge kommer det undertiden frem, at unge indvandrere og flygtninge har svært ved at få praktikplads, selv om de pågældende er fuldt ud lige så kvalificerede som andre unge. I den forbindelse er det tilsyneladende ikke et spørgsmål, om de pågældende unge er danskere, dvs. har dansk statsborgerskab. Det afgørende er tilsyneladende, om de pågældende unge har et udenlandsk udseende og/eller har udenlandske navne. I diskussionen om, hvorfor indvandrere og flygtninge ikke får et arbejde, må det derfor være relevant at få belyst, i hvilket omfang de forskellige arbejdsgivere tilbyder praktikplads til de pågældende unge. Det gælder staten, amter og kommuner. Det gælder private virksomheder og indenfor hvilke brancher. Det er et spørgsmål indenfor hvilke geografiske områder sker det, f.eks. i et amt i forhold til et andet amt.

Svar (6/11 97)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):
En undersøgelse foretaget i slutningen af 1995 af PLS-Consult for Nævnet for Etnisk Ligestilling, Indenrigsministeriet, konkluderer, at kommuner og virksomheder, som gruppe betragtet, ikke beskæftiger et antal praktikanter af borgere fra tredjelande (borgere uden for Norden, EU og Nordamerika), herunder deres børn og børnebørn, svarende til denne gruppes andel i de relevante årgange (15-35 årige) i kommunerne.

Undersøgelsen viser endvidere, at erfaringerne med at ansætte praktikanter fra nævnte gruppe, ikke fordeler sig jævnt på kommuner, men er koncentreret på relativt få kommuner og virksomheder. På opgørelsestidspunktet var det således 31% af kommunerne og 9% af virksomhederne, der inden for det seneste år har haft sådanne praktikanter.

Virksomheder, der producerer service- og tjenesteydelser, ansætter som gruppe betragtet relativt færre praktikanter fra borgere fra tredjelande end andre virksomheder. Ifølge interviews med erhvervsskolerne er det særligt svært for denne gruppe at finde praktikplads inden for brancher, hvor der er direkte kunde-kontakt. Undtagelserne er frisørfaget og hotel- og restaurationsbranchen, der ansætter relativt mange praktikanter fra borgere fra tredjelande.

Supplerende interviews med en række private virksomheder viser ligeledes, at der er en erkendelse af, at en del af årsagerne til disse gruppers vanskeligheder med at finde praktikplads, skal findes hos arbejdsgiverne selv. Virksomhederne peger dog samtidig på, at nogle af ansøgerne mangler faglige kvalifikationer, herunder dansk kundskaber, ligesom bløde ikke-faglige kvalifikationer, såsom kendskab til dansk arbejdspladskultur, kan være en mangel.

For supplerende og mere detaljeret information om de anvendte definitioner (ikke-danske elever, borgere fra tredjelande) og om praktikpladssituationen på området kan jeg henvise til

- Statistik Nyt nr. 18, 1995, Undervisningsministeriet, Erhvervsskoleafdelingen
- Statistik Nyt nr. 12, 1996, Undervisningsministeriet, Erhvervsskoleafdelingen
- »Praktikpladssituationen for etniske minoriteter«, 1996, Indenrigsministeriet, Nævnet for etnisk ligestilling.

De nævnte publikationer omfatter de seneste opgørelser på området, og det kan oplyses, at ministeriet er ved at udarbejde en mere aktuel